

FARNÍ LIST KAPLICKA č.10-11/16

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
naš vzor a patron*

ŘÍJEN-LISTOPAD 2016

Milí farníci,

nastal podzim a pomalu se připravujeme na zimu. Texty závěru liturgického roku jsou také chladné – hovoří o konci všeho. I uplynulý „dušičkový“ čas nám připomněl „studené“ téma závěru lidského života. Na pozadí těchto témat však rozsvěcujeme světlo – oheň na hrobech. A také plamínek lásky ve svých srdcích, když se modlíme za zemřelé a vzpomínáme na ně. Podobně na pozadí tématu konečnosti už září oheň, který vše proměňuje a obrací k dobrému. Takový je oheň lásky Boží, který nám přináší nový začátek. I po konci církevního roku přichází nový začátek – advent. A tak jsme svědky Kristovy vlády, která vítězí i nad koncem. Výmluvně o tom hovoří text evangelia, který čteme o svátku Krista Krále: Ježíš umírá na kříži, ale odsouzení po pravici říká: „Dnes budeš se mnou v ráji!“

A tak se připravujeme na zimu. Teplem lásky. V Malontech již děti s Andreou Ouškovou začaly vyrábět dárky pro seniory. A stejně jako v dalších našich farnostech se mnozí připravují na mikulášské nadílky, na předávání betlémského světla, na scénky k svátku Ježíšova narození a na různé koncerty. Ano, teplo a světlo lásky v nich obsažené překonají zimu a hrozbu zániku.

I s jejich pomocí se přehoupneme šťastně do nového roku. Co uděláme my, nezmrzneme?

P. Pavel

Pastorační slovo

PODNĚTY PRO KŘESŤANSKÝ ŽIVOT

Milí bratři a sestry, podzim je ročním obdobím, v němž se radujeme z úrody. Něco podobného jsme zažili i ve farnosti. Bylo to především biřmování 9. října na Svatém Kameni, které přijalo 22 našich bratří a sester. Jeho ovocem bylo nově založené společenství mladších, které se schází v neděli navečer na kaplické faře. (nyní v 1/2 7.) Každý zájemce je vítán. Žít ve společenství je podstatou křesťanství a pokud nenavštěvujeme nějaké společenství, (alespoň občas) ani se nescházíme s bratry a sestrami ve farnosti, pak nežijeme plně křesťanský život. K společnému životu nás vede Boží Duch a proto je třeba se mu stále otevírat a prosit o něj. On nám pomůže odstranit všechny bariéry, které nám možná brání přijít mezi lidi z farnosti.

Budu prosit o naplnění Duchem svatým a nechám se jím vést do společenství

Mezi podzimní úrodu patřil i pobyt dětí na Ktiši – nejvíce se ho zúčastnily děti z Malont - a Farní den. Pod vedením manželů Kornatovských nacvičily děti vystoupení pro Farní den v sále restaurace Slovan. První píseň, jíž doplňovaly pohybem, se týkala slunce. Jak moc ho potřebujeme ve farnosti i v srdci! Druhá byla o Mojžíšovi a východu z Egypta přes moře. I to je myšlenka pro nás – nechme se vyvést z uzavřenosti! Pěkné bylo i vystoupení mladých, kteří hovořili o svých zážitcích ze setkání mládeže s papežem v Krakově. Kéž by všichni sdíleli své zážitky a tak povzbuzovali druhé. Povzbuzením bylo i představení Charity Kaplice a její práce s pomocí videa paní ředitelkou Žáčkovou. Díky! Také slovo otce biskupa Pavla Posáda nás naplnilo radostí a posilou. Závěr patřil hudbě a tanci.

Snažme se účastnit i zapojovat se do podobných farních akcí. Oživuj farnost!

Koncem měsíce října slavíme svátek posvěcení našich chrámů. Tento svátek nás má vést také k zamyšlení, jak lépe pečovat o naše chrámy. Někde je potřeba pár tahy štětky nabílit nějakou poškozenou část (chodbičku v Kaplici), utřít lavici, omést

pavučinu....Neměly bychom čekat až si toho všimne někdo jiný. Je to jako doma, kde přece také hned přiložíme ruku k dílu. Podobně můžeme přinést květinu, či nadnést nějaký nápad ke zkrášlení kostela.

Podílejme se na čistotě a kráse našeho chrámu, navrhujme zlepšení!

Svátek posvěcení (=posvícení) spojujeme také s díkůvzdáním za úrodu našich polí a zahrad. Nedávno jsem v kázání četl příběh o ženě, která se na nemocničním lůžku při ochrnutí radovala z malého pohybu prstem. Kolikrát si neuvědomujeme různé samozřejmé věci, které druzí nemají. Jak by bylo hezké si uvědomovat to, co máme, radovat se z toho a děkovat za to. Jistě by nám to přineslo lepší náladu, místo naříkání co všechno nám chybí...

Budu se snažit radovat se z toho co mám a být za to vděčným

V uplynulém měsíci jsme si také o Misijní neděli připomínali téma misii. Konali jsme sbírku na potřeby misionářů v chudých zemích, kteří kromě šíření víry, šíří také vzdělanost a zdravotní péči. Na ně pamatujme v modlitbách, ale také přemýšlejme, jak přispět k šíření víry v našem okolí. Zvěme lidi na naše civilnější akce, nabízejme jim pěkné knihy, časopisy či filmy a hudbu s křesťanskou tematikou. Vypůjčit (a některé i zakoupit) si můžeme ve Farní knihovně v Kaplici.

Popřemýšlím jak přispět k šíření víry ve svém okolí

V poslední době mě z vyprávěných příběhů při kázání zaujal příběh tří misionářů (každý z jiné církve), kteří představovali svou víru jistému vládci na Východě. Každý byl pak obdarován pouzdem, v němž byl nějaký dar. Misionáři se domluvili, že pouzdra otevřou až v Evropě (aby si po cestě nezáviděli) a vydali se na cestu zpět. Došli až řece Amur, kde jim došly zásoby. Pokoušeli se sice chytit nějakou rybu, ale nepodařilo se jim to. Tak se každý stáhl do nějaké jeskyně a tak očekávali záchranu. Ta však nepřišla. Na jaře je našli pastýři – už bez života. Když pak otevřeli jejich pouzdra, našli zlatý rybářský prut, stříbrný háček a hedvábnou síť. Nepoznali svůj dar, nedokázali jej nabídnout ostatním a společně s nimi pracovat na záchraně. Proto zahynuli. Nejsme na tom podobně? Uvědomujeme si své obdarování, kterým bychom mohli sloužit ostatním ve farnosti, či jinde? Snažíme se zapojit do společné práce v církvi? Jinak ohrožujeme život ve farnosti!

Budu se snažit nabídnout svůj čas i síly ve prospěch farnosti

Posledním podnětem pro křesťanský život v tomto období se vztahuje k našim zemřelým. Uvědomujeme si, že nejspíše mohou sledovat jak žijeme, snažíme se jim dělat radost – jako chlapec z příběhu v kázání svému otci, který byl na zemi slepý? Modlíme se za ně a vzpomínáme na to čím nám mohou být příkladem a čím zase varováním?

Svou pozornost věnujme také těm, kdo prožívají podzim svého života. Možná už nemohou přicházet na bohoslužby, někteří jsou v domovech pro seniory. Nenajdeme si trochu času na jejich návštěvu a příp. i malý dárek?

Vcházíme úzkou branou

Ve středu odpoledne přicházím do kaple v Domově seniorů Mistra Křišťana v Prachaticích na mši sv. na poslední chvíli. Bohužel nemohu přijít dříve, mám odpolední ordinaci. Dnes je zde více vozíků s lidmi, a tak do kaple vcházím úzkou cestičkou mezi nimi.

Při mši sv. naslouchám Božímu slovu: „*Ježíš procházel městy a vesnicemi, učil... Kdosi mu řekl: „Pane, je opravdu málo těch, kteří budou spaseni?“ On jim odpověděl: „Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.“ Lk 13, 22-24*

Co to znamená „vejít úzkými dveřmi, úzkou branou?“ Ježíš říká: „*Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn.“ Jan 10,9* A na jiném místě v Písmu říká: „*Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Jan 14,6*

Co to tedy znamená? Zvolit si ve svém životě cestu užší, tedy cestu těžší. Jít po cestě lásky a pravdy, po cestě naplněné kříží, zamilovat si kříž. Jít po stejné cestě, po které šel náš Pán, Ježíš Kristus.

V úterý odpoledne, o Slavnosti Všech svatých, jsme s manželem jeli na hřbitov. Bylo krásné podzimní odpoledne, sluníčko svítilo, listnaté stromy zářily krásnými barvami, a tak jsme se cestou zastavili na Jezerní slati.

Toto rašeliniště se nachází na náhorní plošině Šumavských plání v nadmořské výšce okolo 1060m mezi osadami Kvildou a Horskou Kvildou. Rašeliniště je přístupné od parkoviště po zpevněné cestě, do jeho části je vybudována poválková stezka. Návštěvníci jsou informačními tabulemi upozorněni, aby šli po úzké poválkové cestě a aby ji neopouštěli, neboť hloubka rašeliny je 2,5 až 7,5m. I zde se vyplatí jít po úzké cestě...

Na hřbitově jsme na hrobech zametli spadané listí, položili květiny, zapálili svíčky a pomodlili se za zemřelé. Na nedalekém hrobě vítr povalil květináč se žlutými chryzantémami. Hrob byl u hlavní cesty, kolem procházeli lidé. Většina si všimla povaleného květináče, někteří to i okomentovali, ale nikdo z nich povalený květináč zpátky do misky nevrátil... Zde na hřbitově smrtí naše pozemská cesta skončí. Smrtí se otevírají dveře na věčnost, do plnosti věčného života. Vracím květináč s krásnými žlutými chryzantémami na cizím hrobě zpátky do misky. Přitom mně napadá, zda právě tím, že nebudeme lhostejní k našim bližním, naše úzká cesta zde tímto také nezačíná...

Milena Voldřichová, Prachatice

Ó nejvyšší

dej, aby me kroky
vzbudily z umdlen
radostne cekam bratr
a na muj pozdrav aby vl dne
odpovedeli posp chaj c !

Dej, at v hnevivych pohledech nepratel
dovedu uct ti zaren tajemstv tveho
a chv l m, ktere proti mne vyslou,
at reknu s usmevem: Deln ci moj !

A nezaslouz m-li, aby ma kr dla
se vznasela silou meho zraku,
at l tost ma vznas se silou,
po n z teskn ma slabost!

Dej me dusi odvahu mlcen ,
kdyz jsi promluvil znamen mi,
a zahradam mym dosti ruz ,
kdyz nastane doba nav ti vencu.

Ucin, at pravda ma podobna jest
knize modlitebn ,
aby kazdy v n nase l modlitbu svou,
i zavrzeny a um raj c !...

Dej, at v paprsc ch usmevu meho
pel z mych pol pada na sousedn l chy
a dech bolesti me at sraz se v krystaly leku
tem, kter hledan m onemocneli!

Ticho me samoty napln sumen m kr del
sbratrenych dus
a okamziky radosti me at vonnym destem
se nad lozi beze snu tresou
jako zp van harfy k utese zarmouceneho.

Dej, aby myslenky me byly jak vetry
jarn , jez prinasej rytmus budouc m p sn m,
a jako vichrice, ktere nut k navratu
chodce pred cestami smrti... (O. Brezina)

Oheň a lidé

Nedávno jsem si na internetu otevřel farní stránky Kaplice a četl jsem poslední čísla Farního časopisu. Mimo jiné tam náš P. Pavel píše o tradičních táborecích na konci prázdnin.

Oheň provází člověka už od pravěku. Ohně, zapálené bleskem často obrátily v popel celé lesy a naši pravěcí předkové z ohňů měli hrůzu. Nejdříve používali oheň, vzniklý při bouřce. Ale nějaký pravěký vynálezce vykoumal a odzkoušel, jak oheň rozdělat kdykoli, aby nebyli závislí na bouřkách a rozmarech počasí. Tak se lidé naučili rozdělat oheň, starat se o něj. Nad ohněm si opékali flákotu, oheň je hřál a ještě k tomu odstrašoval různé predátory.

Tak bylo v jeskyních teplo a bezpečno. Lidé poznali i oheň očistný, který spálí zlo. Když se několik lidí u ohně přismahlo, zjistili, že by mohli své mrtvé blízké spalovat - a byla tu první kremace.

A oheň nás provází až do dnešní doby. Dobrý sluha ale zlý pán je pro nás nepostradatelný. V kamnech nebo kotlech, ve vysokých pecích. I očistný oheň potřebujeme, abychom spálili zlo. Tento oheň ale nerozděláme zapalovačem, ten rozdělá Pán Ježíš v našich srdcích. Je to oheň lásky, dobra a míru. Hřeje nejen toho, kdo jej v srdci má, ale i bližní okolo. Kéž bychom všichni měli v srdcích ten žár Boží lásky, roznícený Ježíšem a udržovaný Marií!

PODZIM

Boží příroda se pomalu chystá k zimnímu spánku. Dny se krátí, jsou studené a plné mlh a plískanic.

Listí stromů opadává, květy usychají a studené vichry dují nad krajinou. Celý ten proces připomíná skon. Příroda na podzim umírá, přes zimu odpočívá a na jaře se zaskví v plné kráse.

Buď veleben, Nejvyšší Tvůrce, Ty, který mícháš pestré barvy podzimu, Ty, který ukládáš přírodu k posilujícímu spánku, abys ji zjara vzbudil k veliké radosti všeho živého. Díky Tobě, náš Stvořiteli, za Tvá moudrá rozhodnutí a Tvoje Boží zákony. Náš Nejvyšší velitel, Pan Ježíš Kristus také zemřel a vstal z mrtvých. Příroda, to nádherné dílo Boží to dělá také. Každé jaro dostává od svého Pána krásný, nový šat, který vydrží až do podzimu.

Buď Tobě sláva, Nebeský Otče, za vše, co činíš. Vše, co Ty děláš, je naprosto úžasné a nádherné, prostě Boží.

I ten podzim je nádherný, protože Jsi ho vymyslel Ty. Ještě jednou díky, Otče, za ten krásný a kouzelný podzim... **Milan Jirásek** (dříve ubytovaný na faře)

Vzpomínky na biřmování

Vážení přátelé!

Rád bych se s Vámi podělil o mé osobní pocity a vzpomínky z biřmování na Svatém Kameni, kterého jsem se aktivně zúčastnil dne 9.10. Přestože není možné slovy vyjádřit tak úžasnou atmosféru a pocity, pokusím se o to, alespoň částečně.

Udělení této svátosti předcházely hodiny příprav na faře. Otec Pavel, jak už tomu bývá zvykem, dokázal z těchto setkání vykouzlit vždy přátelský a rodinný zážitek. Shodou náhod (náhod?) se přípravy odehrávaly v neděli večer, takže následující pracovní týden nás vzpomínky na tato setkání mohly duchovně posilovat. Za celkovou atmosféru P. Pavlem vedených příprav na tuto událost, za jeho tolerantnost a ochotu mu patří náš veliký dík! Dodávám, že setkávání na faře se nám natolik zalíbila, že v nich budeme pokračovat i nadále (a s námi každý, kdo bude chtít).

Samotné biřmování pak probíhalo na posvátném a krásném místě, na Svatém Kameni, navíc jak Otec biskup připomněl, příhodně v den Kájovské pouti a ve Svatý Rok milosrdenství. Už samotný nástup Otce biskupa Mons. Pavla Posáda, Otce Pavla a ministrantů, středem kostela, za hudebního doprovodu Velešínského chrámového orchestru a sboru (úvodní píseň *Ecce sacerdos magnus - Hle, kněz veliký*), byl pro nás velkolepým zážitkem. K tomu vůně kadidel a krásná výzdoba kostela umocňovala onu velikou událost do slovy těžko popsatelných rozměrů... Otec biskup během mše sv. působil autoritativně, přitom ale velmi pozitivně, téměř stále se zeširoka usmíval, a i "běžné" liturgické fráze pronášel s velkým zálibením, velkou nadšeností a vděčností Pánu. Udělování svátosti biřmování pak bylo velmi osobním a důvěrným aktem, kdy jako usmívající se milý pán, promlouval člověku hřejivě a hluboce do duše. Po skončení bohoslužby se nás všech zhostilo neskrývané dojetí a velkolepé pocity...

Celou tuto událost ještě více podtrhnul společný oběd s (výborně nalazeným) Otcem biskupem na faře a navrch ještě Farní den ve Slovanském domě. Bez této "dohry" by byl náš zážitek určitě významně ochuzený...

Jako biřmovací jméno jsem si vybral jméno PAVEL, stejně jako jméno při křtu. Protože jsem nebyl schopen rozhodnout se pro nějaké vhodné biřmovací jméno z Písma sv., zvolil jsem jméno Pavel, původu světského, na základě mého blízkého vztahu a dobré osobní zkušenosti s nositeli tohoto jména (rozhlédněme se u nás ve farnosti...) a především a hlavně našeho duchovního Otce Pavla Šimáka, který je po mne ikonou bodrosti, laskavosti a obětavosti pro druhé. *Štěpán Pavel Doušek*

Andělé z Malont

Děti z Malont tvoří anděly z keramické hlíny

V měsíci listopadu jsme se celkem dvakrát sešli s dětmi, které navštěvují výuku náboženství, v místní keramické dílně a vyráběli jsme anděly z keramické hlíny. Při hodinách náboženství jsme se domluvili, že letos v době adventu potěšíme tímto malým vlastnoručně vyrobeným dárkem seniory v Domově pro seniory v Horní Plané a v Českém Krumlově. Vyrábění se účastnily i některé mé kamarádky z Malont – Lenka s dcerami Maruškou a Karolínou, Lucka s dcerou Anetou, Jana s dcerou Leonou, Radka s dcerou Kateřinou, pomáhala i má kolegyně z práce Iva a vyrábět s námi přišla i moje maminka Miluše.

Obrovskou oporou a pomocí nám byla paní Božena, která se výrobou keramiky zabývá již několik let. Během našeho tvoření jsme se dobře bavili, ale nejdůležitější bylo, že děti tvořily s obrovskou chutí a radostí, že mohou potěšit babičky a dědečky, kteří bydlí v domovech pro seniory. Všechny děti bych chtěla moc pochválit a zároveň jim i poděkovat. Obrovský dík patří také paní Boženě a všem ostatním, kteří nám pomáhali. Všichni totiž přišli ve svém volném čase a vyrábění se zúčastnili s velkou chutí a nadšením. Díky vám všem ☺ *Andrea Oušková*

Zážitky z Krakova

Letos na přelomu července a srpna jsem spolu s dalšími několika tisíci mladými lidmi měla příležitost se zúčastnit Světových dnů mládeže v polském Krakově. Jela jsem s mladými z naší českobudějovické diecéze. Mezi námi cestovalo i několik kněží a řádových sestřiček. Naši kaplickou farnost zastupovali jenom tři odvážlivci :-). Mezi nimi náš otec Pavel Šimák, Patrik Škúta a moje maličkost. Původně se do Krakova chystal ještě jeden náš přítel Petr Heřmánek z Rožmitálu, ale naneštěstí na poslední chvíli onemocněl. Ale snad i toto Pán obrátí k dobrému :-). Už samotná cesta autobusem byla pěknou příležitostí k rozhovorům o duchovních tématech a církvi.

Po příjezdu jsme všichni obdrželi krásné poutnické baťůžky v červené, modré nebo žluté barvě a v nich mnohé užitečné věci pro pohyb na SDM. Ubytování jsme byli v místních školách ve čtvrti Nová Huť. Naše české centrum se nacházelo v cisterciáckém klášteře Mogyla.

V samotném českém centru se konal program pro našince, který mimo jiné moderoval nám dobře známý František Talíř ze Zubčic, syn naší katechetky Štěpánky Talířové. Český program se skládal z každodenní mše svaté, svědectvích, křížové cesty, růžence, muzikálu Gedeon a vtipných scének na téma milosrdenství. Asi největšího věhlasu se dostalo šprýmaři přezdívanému Kešu :-D Jeho videa jsou k vidění na serveru youtube dodnes a mohu je vřele doporučit.

Mše sv. celebroidal vřdycky jeden z některých našich biskupů, včetně pana kardinála Dominika Duky a jeho předchůdce Miloslava Vlka. Nejvíce si pamatuji kázání pana kardinála Duky, jenž v něm přirovnával lidský život k vodě v řece Visle a našeho českobudějovického pana biskupa Vlastimila Kročila lamentujícího na dámy oblečené v kostele jako na plovárně :-). Krásné svědectví měly např. dívka, jejíž bratr bojuje s drogovou závislostí a řeholní sestřička ze Slovenska.

Nejvíce na mne ale zapůsobil sám papež František. Měla jsem možnost jej na vlastní oči spatřit i když jenom jako malého bílého panáčka v dálce. Posteskl si na mladé lidi, kteří už jsou duchem důchodci.

Velký zážitek byla pouť v sobotu toho týdne na Campu Misericordia, kde se nás sešlo na 1,5 miliónů mladých. Večer tu měl promluvu papež o mladých, kteří vidí štěstí jenom na svém kanapy a počítači a byla i adorace. Přespali jsme zde pod širým nebem. V neděli ráno zde sloužil mši sv. papež František. To už zde bylo 2,5 milionu věřících.

Samozřejmě, že nebylo vřdycky všechno jenom růžové a skvělé. Bývaly dlouhé fronty na cokoli a na jídlo zvláště, tlačence v tramvajích a ve městě i při putování na kampus Misericordia, bloudění při hledání místa večere i drobné zdravotní nepříjemnosti. Ale když už člověk jednou jede na akci jako jsou Světové dny mládeže, tak s tím musí počítat. Dobře taky je všechny obtíže spojené s poutí za někoho obětovat. Mohla jsem vidět také některé pamětihodnosti, kam patří bazilika svatého kříže v Mogyle, malebný dřevěný kostelík sv. Bartoloměje tamtéž, hrad Wavel a baziliky sv. Jana Pavla II., nebo sv. Faustíny Kowalské na Lagievniku, kam jsme také putovali. Nezapomenutelné bylo setkání s mnoha našimi přáteli, se kterými jsme i večereli v jedné naší oblíbené „oáze“ ve městě. Za zdar Světových dnů mládeže v Krakově a za moji možnost tam být Pánu Bohu díky.

Eva Haláčková

Setkání mládeže v Krakově

Na světové setkání mládeže s papežem v Krakově se vydali z našich farností dva mladí: Patrik a Eva. Petr z Rožmitálu, měl vysokou horečku- proto nemohl. Odjízděli jsme autobusem z Českých Budějovic v pondělí 25.7. - na svátek patrona poutníků sv. Jakuba. Rozdělení k ubytování proběhlo před kostelem Matky Boží Čenstochovské, který nechal vybudovat Karol Wojtyła – pozdější papež sv. Jan Pavel II. Po rozdělení a vyfasování poutního batůžku

jsme vyrazili do školy, kde jsme byli ubytováni. Spalo se na zemi v učebnách ve spacácích. Odtud jsme se ráno přesunovali do českého střediska, které bylo vzdálené asi 2-3 km. To bylo umístěné v areálu cisterciáckého kláštera v Krakově-Mogile, který byl založen ve 13. stol

Naši poutníci – a bylo jich z Čech a Moravy na 6 tisíc - dostali k dispozici nádvoří, kde stálo podium pro oltář a také pro sbor. Zde se konaly bohoslužby, ale také zajímavý a zábavný program: svědectví, dramaticky ztvárněná křížová cesta nebo růženec, koncert ap.

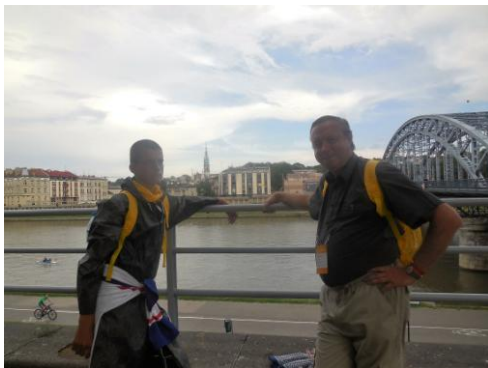
Občas i trochu sprchlo, ale teplo bylo, a tak to asi nikomu nevadilo. Horší by byla vedra. V úterý odpoledne míříme na první mezinárodní setkání, které festival zahajuje. Všude kolem nás jsou nadšení mladí lidé, mávající svými národními vlajkami. Atmosféra je strhující. Zahajovací mši sv. vede krakovský arcibiskup kardinál Dziwiś. Cesta na místo setkání i cesta zpět probíhala zcela zaplněnými ulicemi. Většinou skupinky mladých zpívají a tak je veselo.

První setkání s papežem Františkem bylo ve čtvrtek, kdy do parku Blonia přijel tramvají. Viděli jsme ho na vlastní oči, ale jen jako velmi malého. Ještě, že zde bylo dost velkoplošných obrazovek, díky nimž byl vidět opravdu zblízka. Zvuk v českém nebo slovenském překladu

jsme mohli zachytit skrze rádio v mobilu. Lidé byli na louce rozděleni do mnoha sektorů. Každý měl (nebo si mohl i dodatečně pořídit) místenku s písmenem označující jeho sektor. Jinak by snadno docházelo třeba k pošlapání. I v církvi má každý své místo – svůj úkol.

Po odpoledních mezinárodních akcích jsme se procházeli po Krakově. Došli jsme k řece Visle či ke hradu Wawel, kde sídlili polští králové. Tam byl i papež přijat vládou hned po svém příjezdu. Sídlem králů se Wawel stal za Kazimíra I. r. 1040 až do r. 1609 kdy se jejich sídlem stala Varšava. Součástí hradu je i korunovační katedrála sv. Stanislava a Václava.

Na náměstí stojí kostel Nanebevzetí P. Marie. Osvětlené centrum města je velmi krásné. Večere zajišťovaly v Krakově některé restaurace, zvláště označené. Bylo však obtížné je někdy najít. První večer jsme si jídlo museli koupit v obchodě. Ale pak se na nás štěstí usmálo a našli jsme restauraci provozovanou řádem oblátů P. Marie, kde jsme jedli v altánu v okrasné zahradě.

Ve středu jsme vyšli na pouť z českého centra do okrajové čtvrti Lagiewniki, kde jsme si nejprve prohlédli nedávno zbudovaný kostel sv. Jana Pavla II, který obsahuje nádherné mozaiky od Marka Rupnika. Např. vpravo vidíme motiv Krista, který převádí přes vodu i oheň ty, kteří se jím nechají vést. (Iz 43: *I kdybys šel vodou nestrne tě...ohněm nespálíš se*)

Kromě mozaik si také všímáme papežské kleriky, kterou měl Jan Pavel II. na sobě v den atentátu. Zůstaly na ní stopy po vystřelené kulce a krvi. Mozaika vpravo představuje setkání Maří Magdaleny se zmrtvýchvstalým Kristem. Náhdera chrámu na nás působí podobně: jako bychom se setkali se Zmrtvýchvstalým. Potkáváme se tu i s mnohými lidmi z Česka i Slovenska

Nedaleko tohoto chrámu stojí další moderní kostel - Božího milosrdenství. Byl vybudován nedaleko kláštera, ve kte-

rém žila sv. Faustyna Kowalska, již se zjevil Ježíš s poselstvím milosrdenství. Je známý obraz Ježíše z jehož srdce vychází dva paprsky – modrý a červený – symbol křtu a eucharistie. Tento obraz je umístěn v čele- presbytáři a před ním je zeměkoule a strom života (foto dole vpravo). Kostel byl postaven v letech 1982-2002 podle projektu prof. Ceckiewiczze, stavělo se na bažinaté půdě – na pilotech což bylo jistě obtížné, ale výsledek stojí jak vidíte za to.

V naše českém centru byl program každé dopoledne, kdy byly promluvy biskupů, svědectví o životě z víry, která pronášeli mladí lidé, písničky, modlitby i zábavné scénky. Konaly se i diskusní malé skupinky.

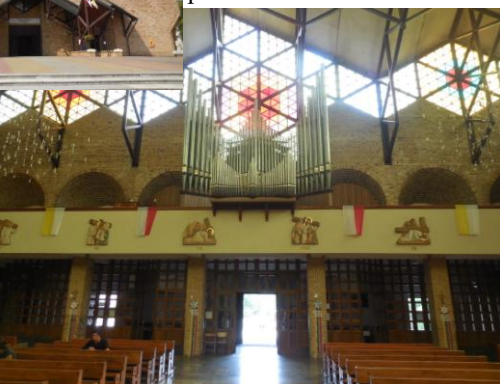
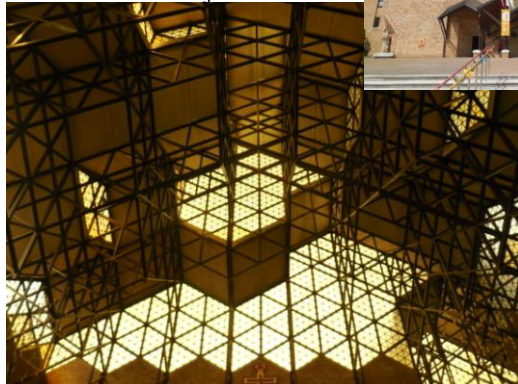
Účastníci setkání se také mohli vyzpovídat – ať už venku (viz foto vlevo) nebo v klášterním kostele. Každý den jsme také slavili eucharistii. Bylo zde asi 150 kněží. Byl tu i náš biskup Vlastimil a pomocný biskup Pavel. Oba měli zajímavou a živou promluvu. Svědectví o víře, která zde zaznívala, jsou výzvou i pro nás, abychom si své zážitky života z víry nenechávali pro sebe, ale dělili se o ně na společenstvích, při bohoslužbách či skrze farní časopis.

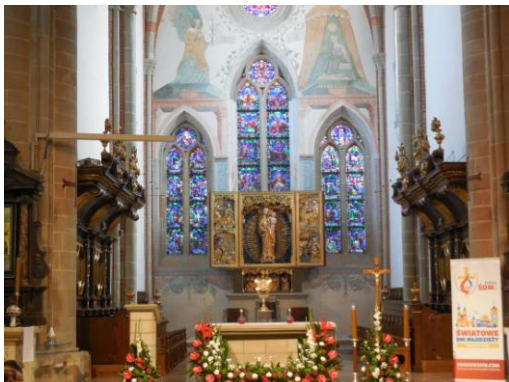
Kardinál Duka ve své promluvě mluvil o podobnosti Krakovem protékající řeky Visly s lidským životem v lásce. I jeho tok se

mění, mohutní a prohlubuje než vplyne do moře Božího. K prohlubování života přivezl pro každého mladého Písmo sv.

K jeho hloubce přispívají i chrámy. Moderní kostel jehož foto vidíte připomíná úl a byl vybudován na sídlišti Nowa Huta, kde jsme bydleli, z iniciativy Karola Wojtyły tehdy arcibiskupa.

Kláster u něhož se konala setkání české mládeže byl založen ve 13. stol. a patří cisterciákům. Kostel je zasvěcen Svatému kříži a sem se chodili modlit polští rytíři od jejichž mečů, jsou zde ještě stopy v podlaze.

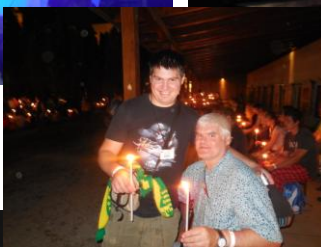
Hezké chvíle jsme prožili také při společném stolování, kdy jsme si povídali o mnohých zajímavých i humorných věcech. Právě u stolu jsme se mohli vzájemně seznámit.

Hezkým bodem českého programu byla modlitba růžence, doprovázená světelnými obrazy.

Podobně zpestřené bylo i rozjímání křížové cesty s dramatickými prvky. Je to opět i inspirace pro nás – jak zpetřit obě modlitby.

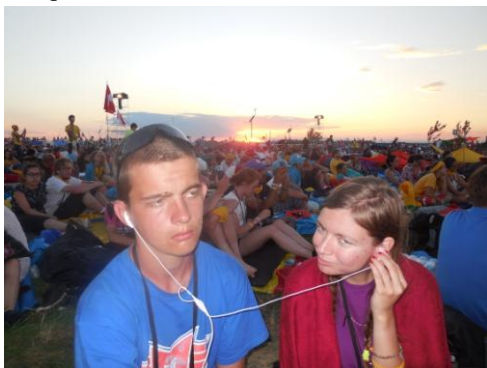

Závěrečný páteční večer v českém centru patřil modlitbě s rozžatými svíčkami. Byl to opravdu krásný pohled na víc jak šest tisíc rozžatých svíček, tváří i srdcí...

V sobotu ráno se vydáváme ne pěší přesun na Campus Misericordiae - což v překladu znamená Pole milosrdenství. Je to plocha, kde bude setkání s papežem. Je to opravu pole, kde se bude zasévat a čekat na úrodu.

Přesun trval několik hodin. Při něm se povídalo i zpívalo. Málo příjemná byla čekání v tlačenci na výdej balíčků s jídlem na sobotu a neděli. Ale tyto těžkosti patří k podobným akcím. Nic velkého se neobejde bez těžkostí a to co pak následovalo, stálo za to.

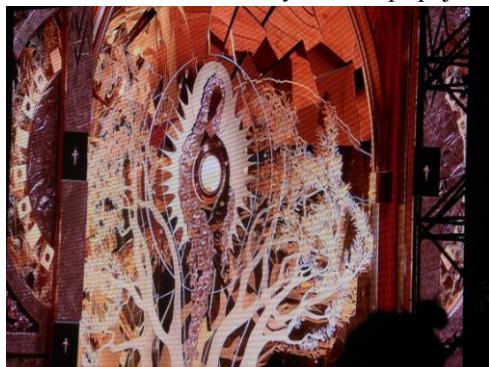
Když jsme dorazili do nám určeného sektoru (měli jsme místenky), nejprve jsme se najedli a pak po namáhavé cestě, se prospali. Navečer přijel papež František a začal zajímavý program se scénickými prvky. Např. jednou scénkou byla vyjádřena uzavřenost mladých, kteří sice mezi sebou komunikují, ale především po internetu a telefonu. Jsou často závislí na počítači a nevycházejí ven k osobním setkáním, či do přírody. Promluvě papeže jsme naslouchali v českém či slovenském překladu, který byl přenášen rádiem a našimi mobily zachycen.

Papež kromě jiného řekl: „Nepřišli jsme na svět vegetovat, mít se pohodlně a dělat ze života pohovku, která nás uspává. Naopak. Přišli jsme kvůli tomu, abychom zanechali ve světě stopu“

S přicházejícím večerem jsme opět zažehli své svíce. Také když se kolem nás stmívá, anebo v našem srdci – je třeba rozsvítit své srdce. Energií společenství, energií modlitby. Tou energií je sám Duch sv. O naplnění prosme každý den. Při večerní vigílii (= bdění) si světlo rozžehlo asi 1,5 milionů mladých lidí a připojilo se k adoraci (=klanění) před Pánem skrytým

ve znamení svátostného chleba. Ten byl vložen do zvláštní monstrance, kterou vytvářel velký obraz na němž byl znázorněn strom života a uprostřed něho Panna Maria. A v jejím nitru byla umístěna velká hostie-Kristovo tělo. Jak krásně znázorněná pravda, že nejen v nitru P. Marie, ale i v nitru Církve a v nitru matky země je skryt Kristus. V neděli při mši sv. pak papež

František mládeži i nám všem řekl: „Budou vás možná označovat za snílky, protože věříte v nové lidství, které odmítá nenávisť mezi národy, nepovažuje hranice mezi státy za bariéry a své tradice uchovává bez nenávisťi a egoismu. Nenechte se odradit: úsměvem a otevřenou náručí ohlašujte naději. Jste požehnáním pro jedinou lidskou rodinu, kterou tu tak krásně reprezentujete!“ A s touto myšlenkou jsme se pak vydali zpět do svých domovů. *pš.*

Stalo se v srpnu

V neděli 7.8. od 11h se konala na Sv. Kameni poutní mše sv. zvl. pro německy mluvící rodáky. Vedl ji P. Grgic z Windhaagu.

Někteří poutníci přišli pěšky a s korouhvemi. Tak byli opravdu na pouti. Inspirativní! ← ministroval Beník Peraus

V sobotu 13.8. se konala tradiční česko-německá mše sv. v Cetvinách. Slavil jsem jí s Josefem Etlstorferem. Zpíval Marienchor St.Oswald b.F.

V letních měsících se každoročně konají u kostela v Pohoří na Šumavě česko-rakouská setkání. Nejinak tomu bylo díky p. Altmannovi v NE 14.8.

Hrála tu kapela od Trhových Svinů Podhoranka. Z fotografií je vidět, že byl velký zájem.

Oblíbena je také farní kavárna viz dva obrázky uprostřed, která vznikla nad sakristií.

V létě také jezdívám sloužit bohoslužby na různé dětské tábory v okolí. V Pořešinci na chalupě, se konal dívčí tábor v posledním srpnovém týdnu.

V neděli 21.8. jsem sloužil mši sv. také na Pírkově Mlýně. Byly tam na táborovém pobytu také děti Blum-Zittovi, o které se někdy staráme.

V závěru prázdnin se konaly v našich farnostech setkání u táboráku. Je to příležitost oživit také oheň v našich srdcích. Prožít setkání s dětmi - což je důležité jak pro děti, že poznají lidi z farnosti – a je to důležité i pro dospělé, kteří na těchto akcích nejen poznají např. děti, které chodí na hodiny náboženství, nebo jen mají o křesťanství zájem. Můžeme jim ukázat přívětivou tvář církve a naší farnosti. Proto je tak důležité aby přišli i dospělí!

Pán Ježíš přece říká: nebudete-li jako děti, nevejde do Božího království. Zde se k nim můžeme snížit a zahrát si třeba i nějakou hru. Čtyři fotky na této straně jsou z Kaplice.

Fotografie (4) které vidíte zde, jsou z Rožmitálu. Zde se děti schází přes školní rok v dětské skupince na faře. O prázdninách přichází také na táborák. Kromě opékání buřtů a zpěvu hrajeme také hry. Oblíbená je hra na postřeh, zvaná električka.: děti sedí ve dvou řadách na sedačkách zády k sobě. Na jednom konci je v dosahu těch, kdo sedí na konci nějaký předmět. Na druhém konci někdo hází korunou. Když padne „orel“ děti spojené dlaněmi pošlou stiskem signál na konec, kde ten, kdo obdrží signál dříve, sebere předmět. Hrou si děti uvědomují, jak na každém záleží, a jak škodlivý je planý poplach

V podobném duchu jsme se setkali také v Malontech, tentokrát díky souhlasu paní ředitelky za školou (a vlastně také za kostelem). Setkání připravila Andrea Oušková.

Také zde jsme kromě posezení u ohně různě soutěžili – např. v namotávání berušek. Příležitost ukázat, že se nebereme tak vážně

I jiná dětská hra nás rozesmála – prolézání housenkovým tubusem. Zapojili se i dospělí. Ukázali tak kondici i smysl pro humor.

Slalomové obíhání značek nás příjemně rozpochybovalo. Pohyb je pro člověka zdravý. I svět byl stvořen v pohybu - evolučně, proto by bylo potřeba

si zamilovat pohyb a to i v tom duchovním slova smyslu. I když nám brání různé překážky, je třeba nestát na místě a posunovat se dopředu k cíli.

Mohli jsme si zahrát člověče, nezlob se. I tato hra je o životě: nezlobme se, když nás někdo předběhne, či vyhodí. Stále máme šanci začít znovu – stejně jako slunce-stále zapadá i vychází.

Oznámení

♦ ÚČELOVÉ SBÍRKY V NAŠICH FARNOSTECH VYNESLY KĚ:

Farnost	na Charitu 7.8.	na bohoslovce 18.9.	na misie 23.10.
Kaplice	1641	1839	3175
Omlenice	140	420	540
Blansko	585	177	175
Malonty	400	363	1508
Rychnov+ D.Dvořiště		210	860
Rožmitál n.Š.	205	160	560

♦ **INTERNETOVÉ STRÁNKY** Upozorňujeme, že na našich internetových stránkách jsou odkazy na zajímavé přednášky, hudbu, filmy s náboženským obsahem a další zajímavé stránky, zvláště spojené s modlitbou. Kdo máte přístup k internetu, sledujte naše stránky www.farnostkaplice.cz téměř denně je na nich něco nového! Přivítáme i Vaše tipy na zajímavé stránky, jejichž odkazy bychom uveřejnili.

♦ MOŽNÉ ZAPOJENÍ SE DO SLUŽBY VE FARNOSTI:

Potřebovali bychom:

někoho pro práci s dětmi v Pohorské Vsi (hry, výroba ozdob a výkresů)

někoho pro organizování přednášek (např. v rámci Křesťanské akademie, pozvání)

někoho pro telefonování a povzbuzování osamělých lidí

někoho na počítání sbírek, na psaní kroniky, na psaní matrik (zázpisy o křtu, svatbě...)

- na třídění šatstva pro potřebné a ukládání předmětů pro potřebné ve skladech

- na práci na počítači

– evidenci a využití pozemků

- rozesílání dopisů s pozvánkami pro rodiče, které nechaly pokřtít své děti, nebo pro dospělé pokřtěné či biřmované

- na jednoduché účetnictví pro obraty v pokladně

- pro práci s internetovými stránkami farnosti či pomoc s přípravou Farního listu

někoho pro drobné zednické práce

♦ **DARY DÁVANÉ V SOUVISLOSTI se mší sv. na určitý úmysl, nebo křtem, svatbou či pohřbem** se využívají na náklady související s vykonaným obřadem, s dopravou na obřad (benzín, další náklady na automobil), a podobně. Zbytek dávám na pomoc lidem, kteří se ocitli ve hmotné nouzi – přichází na faru žádat o pomoc.

Při mši sv., která je sloužena na něčí úmysl, se dar nosí s dary chleba (hostie) a vína s vodou, které přinášejí ti, kteří úmysl nechali zapsat při obětování (po přímlovách) k oltáři. Dar je ovšem dobrovolný. Můžete ho vložit buď v obálce nebo bez ní pod ubrousek, na němž jsou konvičky s vínem a vodou.

♦ **PODĚKOVÁNÍ** Chceme poděkovat P. Pavlu Šimákovi za zprostředkování krásné farní dovolené na Jižní Moravě. Bez stresů a v pohodě jsme prožili nádherný týden plný krásných dojmů. Moc děkují ženy z farnosti.

☺ „Co jste říkala mému kázání?“ ptá se farář jedné věřící.
„Otče, bylo opravdu Boží a jako milosrdenství samo“
„Opravdu?“ ptá se farář, příjemně překvapen.
„Ano, jako nepochopitelný Bůh a jako jeho nekonečné milosrdenství.“

☺ Jednoho chlapíka dostihnou výčitky svědomí a rozhodne se vyzpovídat. Po strastiplné přípravě vejde do zpovědnice a vidí, že kněz je jeho bývalý spolužák. Celý dojatý vyhrkne:

„Mario, jsi to ty? Já jsem Pepa, pamatuješ, seděli jsme spolu v lavici na základce. Ty teď nosíš kleriku? Nikdy bych neřekl, že se takový darebák jako ty stane knězem!“

A kněz na to: „To jsou případy. A co ty děláš?“

„Já jsem akrobat, pracuji v cirkuse a jezdím po světě.“

„Vážně? Když si pomyslím, že ve škole jsi neuměl ani šplhat!“

Pepa se na dotvrzení svých slov vymrští, pověsí se na obrovský lustr visící v centrální lodi, zhoupne se, skočí salto mortale a přistane na nohou před zpovědnicí. Vzadu v kostele se modlí dvě stařenky. Když to vidí, jedna pošeptá druhé: „Podívej, jaká pokání dává ten nový farář! Pojd'me se radši vyzpovídat jinam!“

☺ *Z farních ohlášek:*

- V pátek večer v sedm hodin zahraje farní mládež Shakespearova *Hamleta*. Zveme všechny farníky k účasti na této tragedii.
- V sobotu se bude konat farní večírek. K večeři se bude podávat fazolový guláš. Pak bude následovat hudební produkce.
- Končí školní rok a o prázdninách studentský sbor nebude zpívat. Celá farnost děkuje
- Setkání společenství modlitebníků za mír se ruší, kvůli vnitřním konfliktům

☺ Co udělat aby výše sbírek vzrostla?

Zfarní matčky:

Kaplice:

Pohřby:

21.10. Ladislav Valdauf

Křty:

3.9. Daniil Liedl

Maxim Liedl

15.10. Anna Maršáková

Rychnov-Sv. Kámen

Křty:

25.9. Isabela Kubíčková

29.10. Jakub Sedláček

Malonty:

Křty:

11.9. Miroslav Sciranka

Svatba:

11.9. Miroslav Sciranka

a Jana Vávrová

Pohřby:

17.9. Antonie Jarošová

17.9. František Koschant

8.10. Josef Kovářik

Pohoří na Šumavě:

Svatba:

3.9. Miroslav Jungwirth

a Lucie Šetková

Křty:

25.9. Mathias Josef Kunes

Marleen Helena Kunes

Luisa Theres Tüchler

Omlenice:

Křty:

16.10. Marie Michalová

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Citáty:

Kristus jakožto Bůh dá všem svým účast na svém božství.

*Dalo by se to říci i tak, že v těch, kdo tvoří Dión,
bude duchovně vidět Boga bobů, totiž Trojici jako jednoho Boga.*

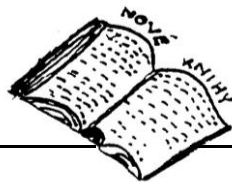
*To znamená: svým rozumem v sobě uvidí Boga,
kterého zde vidět nemohou, a bude Bůh všechno ve všem.^s*

z výkladu sv. Bruna, kněze

Farní knihovna

i a prodejna v Kaplici informuje:

Veronika K. Barátová: NENÍ ANDĚL JAKO ANDĚL

Poslední dobou jakoby náš svět plný úzkostí prázdnoty a beznaděje, chtěl zkrásnět – svět zaplavili andělé. Nepřeberné množství publikací se věnuje andělskému fenoménu a probouzí ve čtenáři touhu po zážitku. Jsou však mnohé andělské terapie, vykládání andělských karet, zjevování se andělů a různé formy komunikace s nimi v souladu s křesťanskou vírou?

Tato knížka nabízí čtenáři pomoc při rozlišování ve světle Písma a katolického učení. Co nejjednodušším způsobem poskytuje dostatečný vhled do dané problematiky a v souvislosti s tím reaguje na aktuální bestsellery na knižním trhu. Čtenářům může posloužit jako orientační „rozcestník“, protože zkrátka ve světle křesťanské tradice „není anděl jako anděl“.

Henry Libersat a Briega McKenna: ZÁZRKY SE OPRAVDU DĚJÍ

Sestra Briega už několik desetiletí cestuje po celém světě a slouží Božím slovem a modlitbou za uzdravení. Sama byla zázračně uzdravena a později dostala dar uzdravování. Odevzdala celý svůj život Kristu a každý den se učí více ho znát a milovat. Jejím největším darem je právě schopnost zvat druhé k obrácení, probouzet v nich touhu po tom, aby i v jejich životě byl Ježíš na prvním místě. Bůh sám pak doprovází její svědectví znameními a zázraky.

Sergej K. Dakov: ODPUSŤ NATAŠO!

Strhující příběh mladého Sergeje Dakova odkrývá čtenáři hrůzné praktiky komunistického režimu v Rusku, ale i sílu svědectví tamních křesťanů. Jeho kniha doslova obletěla svět, poprvé vyšla česky ještě za totality, samozřejmě jen v samizdatu.

Sergej vyrůstal v bezcitném prostředí dětských domovů, kde byl formován právem silnějším, ale i komunistickou ideologií. Záhy vedl speciální komando KGB, které mělo za úkol násilně rozhánět tajná křesťanská shromáždění. Kontakt s nimi ho nakonec přivedl k poznání Krista.

Gabriele Amorth: ZLÝ DUCHOVĚ A EXORCISMY

V každé době člověk vnímá nedostatečnost lidských věcí, a proto potřebuje Boha. Avšak v oka mžiku, kdy se od Boha odvrátí, je přitahován pověrou, spiritismem, esoterikou, satanskými sektami a vším tím, co obecně nazýváme okultismem. S přesností téměř matematickou v dějinách vždy s úpadkem víry narůstá pověra. Zdá se, že právě profánní svět, je-li zbaven opěrných bodů, tíhne k magii, k okultismu a k nejrůznějším formám religiozity, nebo dokonce přímo k ďáblu samému. [autor]

BIKER BIBLE

V ní si můžeš přečíst o motorkářích, jejich životních zkušenostech a zážitcích s biblí

Půjčovní doba farní knihovny: ČT 15.30-16.30 Pá+St 16-17.30+ Ne ráno – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny

V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou.

Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.

Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky.

INFORMACE

■■■ **SETKÁNÍ ÚČASTNÍKŮ FARNÍ DOVOLENÉ** se uskuteční v Kaplici v **neděli 20.11.** od 14h. Na programu promítnutí videa z dovolené, sdílení vzpomínek i fotografií a také plánování příští dovolené. Těšim se! Zváni jsou i ti, kteří by příští rok chtěli jet s námi.

■■■ **ADVENTNÍ ZÁJEZD** po rakouských kláštorech s návštěvou adventních trhů a výkladem Květy Pohlhammerové (Lauterbachové) a jejího manžela Kurta se bude konat v **sobotu 26.11.** Navštívíme poutní místo Schönbach, hrad Rappottenstein, Spital a Weitru, kde bude otevřen zámek a adventní trhy. Jízdné 250,- Kč. Plakát s obrázky
Odjezd z Kaplice v 7.30, z Malont v 7.45, z Rychnova a Dolního Dvořiště v 8h.

■■■ **ADVENTNÍ KONCERT V KAPLICI** se uskuteční v **neděli 27.11.** v Kaplici v kostele sv. Petra a Pavla od 19h. Účinkovat budou učitelé a žáci základních uměleckých škol.

■■■ **EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA V KAPLICI** bude v prosinci ve **středu 14.12.** od 18 hod. na katol. faře. Budeme probírat knihu proroka Ozeáše. Každý je zván!

■■■ **BIBLICKÁ ČETBA NA PROSINEC: kniha proroka Ozeáše.** Zvl. kap.6; 11; 13.

Kaplice

■■■ **SETKÁNÍ VE SPOLEČENSTVÍ VE ST 30.11.:** sejdem se již v **17h** a pojedeme na setkání do Rychnova, kde bude poutní mše sv. v kostele a pak posezení s občerstvením v sakristii. Ve **středu 7.12.** pojedeme na předvánoční koncert do Trhových Svinů. Odjezd bude v 18h z náměstí (u Jednoty). Cena 200,-Kč, pro důchodce 100,-Kč. Uslyšíme soubor Musica dolce vita. Na programu Vivaldi, Bach, Benda, Ryba, Dusík, Michna...

■■■ **RORÁTNÍ MŠE SV.** se budou konat v adventu ve čtvrtek - a to od 7h. Pak bude následovat snídane na faře. Každý je zván!

■■■ **EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA V KAPLICI** bude v prosinci ve **středu 14.12.** od 18 hod. na faře. Budeme probírat knihu proroka Ozeáše. Každý je zván!

■■■ **PÁSMO HUDBY A POEZIE** se bude konat ve středu **21.12.** od 17.30h v kostele. Uslyšíme adventní zpěvy. Pak bude následovat setkání na faře.

■■■ **PŘEDÁVÁNÍ BETLÉM. SVĚTLA** spolu s programem dětí ze ZUŠ se bude konat před kostelem a v kostele v pátek 23.12. od 16h.

Malonty

■■■ **SETKÁNÍ VE SPOLEČENSTVÍ** (v klubovně u hasičárny) se nyní budou konat ve **čtvrtek** - 2x za měsíc. Teď **24.11. a 8.12.** od 17h. Každý je zván. Na programu bývá kromě sdílení, hudby a modlitby, probírání biblických témat a církevní historie.

■■■ **MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA** s promítáním filmu o sv. Mikulášovi se bude konat v kostele v neděli **4.12.** od 16 hod.

■■■ **KONCERT ČESKÉ MŠE VÁNOČNÍ OD J.J.RYBY** se bude konat v kostele v pátek **16.12.** od 19.30h Zpívat a hrát bude Velešínský chrámový sbor a orchestr. Vstupné dobrovolné.

■■■ **PŘEDÁVÁNÍ BETLÉM. SVĚTLA** se bude konat na návsi v sobotu 17.12. od 19h.

Omlenice

■■■ **SETKÁNÍ VE SPOLEČENSTVÍ** se uskuteční v úterý 22.11. od 17h na faře. Jste zváni

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

LISTOPAD 2016

NEDĚLE	20.11.	KRISTA KRÁLE (34. neděle v mezidobí)	žaltář 2.t
Pondělí	21.11.	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	památka
Úterý	22.11.	Sv. Cecílie	památka
Čtvrtek	24.11.	Sv. Ondřeje Dung Laca, něže a druhů, mučedníků	památka
NEDĚLE	27.11.	1. NEDĚLE ADVENTNÍ	žaltář 1.t.
Středa	30.11.	Sv. Ondřeje, apoštola	svátek

PROSINEC 2016

Sobota	3.12.	Sv. Františka Xaverského, kněze	památka
NEDĚLE	4.12.	2. NEDĚLE ADVENTNÍ	žaltář 2.t.
Úterý	6.12.	Sv. Mikuláše	slavnost
Středa	7.12.	Sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	památka
Čtvrtek	8.12.	P. Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	slavnost
NEDĚLE	11.12.	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	žaltář 3.t.
Úterý	13.12.	Sv. Lucie, panny a mučednice	památka
Středa	14.12.	Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	památka
NEDĚLE	18.12.	4. NEDĚLE ADVENTNÍ	žaltář 4.t.

Rožmitál na Šumavě

■■■ **SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SPOLEČENSTVÍ** se uskuteční v neděli 27.11. 2016 od 14h na faře. Vyrábět se budou podzimní okrasné předměty. Další setkání bude v sobotu 3.12. od 10h a bude se promítat film o sv. Mikuláši. Na to naváže **mikulášská nadílka**.

Blansko

■■■ **MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA** se uskuteční v kostele v neděli 4.12. (s hudbou) od 14h.

Rychnov nad Malší

■■■ **OSLAVA PATRONA KOSTELA SV. ONDŘEJE** zde bude ve středu 30.11. od 17.30. Nejprve bude mše sv. a pak posezení s občerstvením v sakristii kostela.

Pohoří na Šumavě

■■■ **ADVENTNÍ KONCERT** se bude konat v sobotu 17.12. od 15h. Vystoupí Waldburgský dechový soubor a mužský kvartet, dále učitelé a žáci Základní umělecké školy v Kaplici. Průvodní slovo bude mít redaktor rakouského rozhlasu dr. Fr. Gumpenberger.

Pohorská Ves

■■■ **BOHOSLUŽBA** v neděli 4.12. od 15h v kostele bude i s mikulášskou nadílkou pro děti.

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.00 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekumenická biblická hodina: začátkem měsíce STnebo ČT		nyní: ST 14.12. v 18h kat.fara		
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	nyní ne
Sobota	<i>1. sobota v měsíci</i>	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	<i>1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmickými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!</i>	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání ve společenství - hasičárna Čt 1x za 14 dní, nyní: 24.11.a 8.12.	17h
---------------	---------------------------------	-------------------------	--	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Út 1x za měsíc, nyní: 22.11.	18h l.čas	17h z.čas
---------------	---------------------------------	-------------------------	---	--------------	--------------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: nyní pro nahl. zájemce odvoz do Kaplice	ST18h let.č.	ST17.30 zim.č.
---------------	-------------------------------	------------------------	-----------------------	--	------------------------	--------------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE 1x za 14 dní	mše svatá - nyní: 27.11. a 11.12.	11.15	Setkání ve společenství-1x měsíčně - v sakristii kostela, či u Pechů	nyní: nebude
-------------------------------	---	--------------	--	---------------------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

Svatý Kámen P. Marie Sněžné:

NEDELE 1x za 14 dní	mše svatá nyní: 6. a 20.11.	11.15	Setkání v17/18h Pondělí: ??	1. SO v měsíci 17h Hl.pouť: neděle po 5. srpnu v 11h	nyní: 3.12.
-------------------------------	---------------------------------------	--------------	---------------------------------------	---	--------------------

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu v měs.	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 19.11.	19h-l.čas 18h-z.čas
--	-------------------	-----------------------	-----------------------	---	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linharta

NEDELE - 1. v měsíci	mše sv. nyní: 4.12	v 15h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:	nyní ne
--------------------------------	------------------------------	--------------	--	----------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady

Něm.-česká pouť: 2. SO v srpnu- 14h Česká pouť: 2. NE v září od 14.30h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně - září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy
---	---

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba, kdy je kněz nejnáze k zastížení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30h a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h. Dle možnosti i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (telefonicky).

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa, na niž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. **NEPRODEJNÉ** (Náklady na 1 ks asi 20,-Kč.) Toto číslo vyšlo v neděli 20.11.2016.

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc říjen a listopad 2016

Úmysl všeobecný: Aby země, které se ujímají velkého počtu uprchlíků a běženců, byly podporovány ve svém úsilí být solidárními

● Aby **novináři při výkonu svého povolání** byli vždy obdařeni úctou k pravdě a vytříbeným smyslem pro etiku.

Úmysl misijní: Aby se obnovila ve všech křesťanských společenstvích radost a odpovědnost za zvěstování evangelia.

● Aby se **kněží a laici ve farnostech** podíleli na službě ve prospěch společenství a nepodléhali pokušení malomyslnosti.

Úmysl národní: Ať se **naš národ** vrátí ke svým křesťanským kořenům a naši biskupové ať mají odvahu jasně se svým slovem vyjadřovat k problémům ve společnosti.

● Ať je **modlitba za zemřelé** a naše úcta k nim svědectvím o jedinečnosti každého lidského života a jeho věčné perspektivě v Boží lásce.

Úmysly farní: Prosíme Tě Pane, nauč nás uvědomovat si množství Tvých darů, vážit si jich a být za ně také vděčnými

● Dej, Pane, ať co největší počet bratří a sester pozná jak svým obdarováním ve farnosti sloužit a nabídnou své síly i čas knězi

● Prosíme za **biřmované**, aby neztratili své nadšení a aktivně se v církvi zapojili

● Požehnej, Pane, nově vzniklému nedělnímu společenství mladých v Kaplici i všem ostatním společenstvím, ať rostou početně i kvalitou

● Prosíme o **požehnání pro všechny aktivity s dětmi** v našich farnostech

● Prosíme za **pomoc pro všechna manželství**, aby se jim dařilo překonávat krize a nalézat s tvou pomocí novou sílu lásky; prosíme také o pomoc pro založení společenství rodin u nás

● **Naléhavě prosíme o pomoc** vedoucí k míru v Sýrii, Iráku, na Ukrajině i na všech místech, kde se bojuje i za smíření všech zneprátených lidí

● **Pomoz, Pane všem uprchlíkům i těm, kdo se jim věnují** a naplň moudrostí ty, kdo usilují o správné vyřešení uprchlické krize

● **Ochraňuj, Pane, všechny lidi před terorismem** a proměň smýšlení těch, kteří teroristické útoky připravují

● **Požehnej, Pane, činnosti Kaplické Charity** a všem, o které se Charita stará. Dej ať se do charitativní služby také zapojí lidé z farnosti

● **Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap.,** a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla.

● **Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým** dej novou nadějí a veď' k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za

● **Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je k sobě.**

Doporučujeme k zapůjčení i k zakoupení:

Kniha známého salesiánského kněze a pedagoga, „pastýře undergroundu“, je putováním po stopách Božího milosrdenství na této zemi. V jednotlivých kapitolách se potkávají dva světy: svět Heryánovy kněžské každodennosti vyplněný setkáními s lidmi z nejrůznějších vrstev společnosti a svět biblických poselství a podobenství. Ty vnášejí do našeho života paprsky pochopení a smyslu, ale také nastavují zrcadlo naší pýše a sobectví. Heryán ukazuje, jak je svět naplněn Božím milosrdenstvím které nás v každé chvíli vybízí k tomu, abychom změnili své uvažování a nechali se jím prostoupit.

Dítě dnes stojí ve středu pozornosti možná víc, než by bylo zdrávo. Je tomu tak z více důvodů. V Evropě přibývá jedináčků a děti se stávají „vzácným zbožím“. Ale narůstá též rodičovský narcismus, který s sebou nese jak přílišnou touhu po tom, aby děti vynikly a byly úspěšné, tak i neschopnost klást na ně zdravé nároky a vést je k zodpovědnosti. Autor knihy - kněz, člen řehole kanossianů, vystudoval pedagogiku a psychologii hledá rovnováhu mezi rodičovskou autoritou a spontánním růstem dítěte, mezi aktivním výchovným zasahováním a svobodou dítěte, která je nezbytná pro samostatný dospělý život. Jen pokud děti zažijí zdravě položené hranice, budou schopné respektovat pravidla mezilidského soužití.

Křesťanskou spisovatelkou Marií Frydrychovou zpracovaný skutečný příběh mladé maminky, která se dozví o svém onemocnění rakovinou. Život celé rodiny se náhle obrátí naruby. O tom jak se s tím rodina vyrovnala je tato knížka

Být babičkou je vznešené, výsostné umění. Babičky bývají svým vnoučatům velkými **malířkami**. Nabírají jasné barvy a malují dětem svět... Babičky bývají učitelkami životní nálady, onoho tolikrát přehlíženého předmětu, který je tak důležitý pro to, aby člověk mohl být šťastný...

SLOVO ŽIVOTA NA MĚSÍC ŘÍJEN

„Odpusť svému bližnímu, pokud ti ukřivdil; až ty budeš jednou prosit, budou i tobě hříchy odpuštěny“ (Sir 28,2)

V násilné společnosti, jakou je ta, v níž žijeme, není odpuštění na pořadu dne. Jak odpustit tomu, kdo zničil rodinu, kdo se dopustil těžkých zločinů nebo kdo nás třeba jen hluboce zasáhl tím, že nám zničil kariéru nebo že zklamal naši důvěru? Prvním spontánním krokem je pomsta, odplatit zlo zlem a spustit tak spirálu nenávisti a agresivity, která „barbarizuje“ společnost. Nebo přerušit jakýkoli vztah a žít v sobě zášť a nevraživost, čímž se dostáváme do postoje, který nám ztrpčuje život a ničí vztahy. Slovo Boží razantně vstupuje do nejrůznějších konfliktních situací a jednoznačně nabízí to nejtěžší a nejdůležitější řešení: odpustit. Tato nabídka tentokrát pochází od Sirachovce, mudrce ze starozákonního izraelského lidu, který ukazuje, jak absurdní by bylo, kdyby Boha o odpuštění žádal ten, kdo sám neumí odpouštět. V jednom textu staré židovské tradice čteme: „Komu (Bůh) odpouští hříchy? Tomu, kdo sám umí odpouštět.“ Totéž nás naučil i sám Ježíš v modlitbě, kterou se obracíme k Otci: „Otče... odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ I my děláme chyby a pokaždé chceme, aby nám bylo odpuštěno! Prosíme a doufáme, že nám bude dána nová šance začít znovu, že nám budou druzí opět důvěřovat. Když je tomu tak s námi, nebude tomu tak i s druhými? Nemáme milovat bližního jako sebe sama? Chiara Lubichová, která nám i zde pomáhá porozumět Slovu, vysvětluje výzvu k odpouštění takto: „Neznamená to zapomenout, což často znamená neochotu podívat se pravdě do tváře. Odpuštění není slabost, jakou by bylo pominutí křivdy ze strachu, že ten, kdo ji spáchal, je silnější. Odpuštění nespočívá v tom, že zlehčíme to, co je závažné, nebo že prohlásíme zlo za dobro. Odpuštění není lhostejnost.

Odpuštění je skutek vůle a bdělého rozumu, tedy svobody, která spočívá v tom, že přijímáme bratra takového, jaký je, navzdory zlu, které nám učinil, tak jako Bůh přijímá nás hříšníky navzdory našim nedostatkům. Odpuštění spočívá v tom, že neodpovíme na urážku urážkou, nýbrž že učiníme to, co radí sv. Pavel: 'Nedopusť, aby tě zlo přemohlo, nýbrž přemáhej zlo dobrem.' Odpuštění spočívá v tom, že tomu, kdo nám ukřivdil, otevřeme možnost nového vztahu, tedy možnost, pro něj i pro nás, začít opět žít, mít budoucnost, v níž zlo nemá poslední slovo.“ Toto Slovo života nám pomůže odolávat pokušení reagovat stejným způsobem, vracet druhým zlo. Pomůže nám vidět „nepřítele“ novými očima, tak, že v něm spatříme bratra, i když špatného, který potřebuje někoho, kdo by ho miloval a kdo by mu pomohl změnit se. To bude naše „pomsta lásky“. Chiara ve svém komentáři pokračuje: „Řeknete si: 'Ale to je těžké.' Je to pochopitelné, ale právě v tom spočívá krása křesťanství. Ne nadarmo následujeme Boha, který když umíral na kříži, prosil svého Otce o odpuštění pro ty, kdo mu připravili smrt. Mějme odvahu a začněme takto žít. Ujišťuji vás, že zakusíte zcela nový pokoj a mnoho radosti, dříve nepoznané.“

SLOVO ŽIVOTA NA LISTOPAD

„Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“ (Flp 4,13)

Někdy se cítíme spokojení, plní sil a všechno se nám zdá snadné a lehké. Jindy na nás útočí problémy, které ztrpčují naše dny. Mohou to být drobné nezdary v lásce k našim bližním, neschopnost sdílet s druhými náš životní ideál. Nebo se dostaví nemoci, špatná ekonomická situace, rodinná zklamání, pochybnosti a vnitřní útrapy, ztráta práce, válka, a to vše na nás doléhá tak, že nevidíme východisko. To, co nás za těchto okolností nejvíce tíží, je pocit, že musíme překonat tyto životní zkoušky sami, aniž bychom se mohli opřít o někoho, kdo by nám mohl rozhodujícím způsobem pomoci. Málokdo prožil tak intenzivně radosti i bolesti, úspěchy i nepochopení jako apoštol Pavel. Avšak dokázal odvážně naplňovat svoji misi, aniž by propadl malomyslnosti. Byl to superhrdina? Ne, cítil se slabý, křehký, nedostatečný, ale měl tajemství, které prozradil svým přátelům Filipským: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“ Objevil ve svém životě neustálou přítomnost Ježíše. I když ho všichni opustili, Pavel se nikdy necítil sám - Ježíš mu zůstával nablízku. To on mu dával jistotu a pobízel ho, aby pokračoval dál a čelil všemu protivenství. Vstoupil plně do jeho života a stal se jeho silou.

Tajemství sv. Pavla může být i naším tajemstvím. Všechno mohu, když i v bolesti poznám a přijmu tajemnou blízkost Ježíše, který se s touto bolestí téměř ztotožňuje a bere ji na sebe. Všechno mohu, když žiji ve společenství lásky s druhými, protože tehdy Ježíš přichází mezi nás, jak slíbil (srov. Mt 18,20), a pomáhá mi síla jednoty. Všechno mohu, když přijímám a uskutečňuji slova evangelia. Díky nim poznávám cestu, po které jsem povolán den co den jít; učí mě, jak žít, dávají mi důvěru. Budu mít sílu překonávat nejen své osobní zkoušky či zkoušky své rodiny, ale i zkoušky světa okolo sebe. Může to vypadat jako naivita, jako utopie, protože problémy společnosti a národů jsou nesmírné. Avšak „všechno“ můžeme, je-li přítomen Všemohoucí; „všechno“ a jediné to dobro, které on ve své milosrdné lásce zamýšlel pro mne a pro druhé skrze mne. Pokud se to neuskuteční ihned, můžeme i nadále věřit a doufat v láskyplný Boží plán, který zahrnuje věčnost a v každém případě se naplní. Bude stačit, když budeme pracovat „ve dvou“, jak to učila Chiara Lubichová: „Já nemůžu udělat v té věci nic, nic pro tu drahou osobu, která je v nebezpečí nebo nemocná, která je ve svízelné situaci... Ale já budu dělat to, co po mně chce Bůh v tomto okamžiku: dobře studovat, dobře zametat, dobře se modlit, dobře se starat o svoje děti... A Bůh se postará, aby odstranil danou překážku, aby potěšil trpícího, aby vyřešil nečekanou situaci. Je to práce ve dvou v dokonalém spojení, které od nás vyžaduje velikou víru v to, že Bůh své děti miluje. Bůh tak díky našemu postoji získává možnost nám důvěřovat. Tato vzájemná důvěra činí zázraky. Uvidíme, že i tam, kam jsme nedosáhli my, skutečně dorazil ten Druhý, který zapůsobil mnohem lépe než my.“

Fabio Ciardi